NORAKSTS
Lieta Nr.A42530408
143/AA43 - 1544 -10/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 15.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneši M.Birzgalis un S.Gintere,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pūķis 2" pilnvarotajai pārstāvei *E.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pūķis 2" (reģ.Nr.LV41202014401) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{33}panta devītās daļas (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA407117, Autotransporta inspekcijas vadītāja 2008.gada 14.marta lēmums Nr.132), sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pūķis 2" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 11.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 13.novembrī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vecākais inspektors sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Pūķis 2" sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA407117 (turpmāk arī – Protokols) par to, ka SIA „Pūķis 2" autovadītājs *A.D.* 2007.gada 13.novembrī plkst.10:25 vadīja SIA „Pūķis 2" piederošu kravas transportlīdzekli VOLVO FH12 (valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) ar piekabi (valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) pa maršrutu Seda – Zvejniekciems ar gaišās kūdras kravu.

Veicot minētā transportlīdzekļa faktiskās masas kontroli uz autoceļa Saulkrastos, Rīgas rajonā, ar portatīvajiem svariem HAENNI WL 103 (plātņu numuri Nr.4142 un Nr.4144), konstatēts, ka transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa sastāda 48 200 kg. Atrēķinot pieļaujamo kļūdu +/- 5%, transportlīdzekļa faktiskā masa sastāda 45 790 kg. Atļautā transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa pārsniegta par 5790 kg.

Protokolā norādīts, ka SIA „Pūķis 2" nav ievērojusi Ministru kabineta 2004.gada 29.jūlija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi"

(turpmāk arī – CSN) 208.punkta un 3.pielikuma 8.punkta 8.4.apakšpunkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{33}panta devītajā daļā.

2008.gada 11.janvārī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieks ar lēmumu Nr.11J/BA 407117 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) piemēroja SIA „Pūķis 2" administratīvo naudas sodu Ls 3000 apmērā.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, SIA „Pūķis 2" to apstrīdēja Autotransporta inspekcijas vadītājam, kurš ar 2008.gada 14.marta lēmumu Nr.132 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

[3] 2008.gada 7.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Pūķis 2" (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[3.1] Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī - atbildētājs) Kontroles daļas vecākais inspektors nepamatoti konstatēja, ka, veicot kūdras transportēšanu (kravas pavadzīme Nr.AG696672) ar SIA „Pūķis 2" piederošu kravas automašīnu VOLVO FH12 (valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*), izdarīts administratīvais pārkāpums, jo minētajam transportlīdzeklim valsts akciju sabiedrība (turpmāk – VAS) „Latvijas valsts ceļi" ir izsniegusi Lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauju Nr.1-47002/2007 autotransporta līdzekļa faktiskai masai (ar kravu) 52 tonnas.

[3.2] Protokola sastādīšanas brīdī kopējais transportlīdzekļa svars bija atļautā svara ietvaros – 45 790 kg, līdz ar to nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs. No Protokola secināms, ka vienīgais it kā izdarītais pārkāpums bija tas, ka ar šķeldas vedēju tika transportēta kūdra.

[3.3] Ministru kabineta 2001.gada 6.februāra noteikumu Nr.48 „Noteikumi par lielgabarīta un smagsvara kravu pārvadājumiem" (turpmāk arī – MK noteikumi Nr.48) 24.punkts paredz, ka pārvadājumus var veikt tikai ar kravas specifikai atbilstošiem transportlīdzekļiem, un šajā gadījumā ir uzskatāms, ka transportlīdzeklis, ar kuru tika pārvadāta kūdra, ir piemērots tās pārvadāšanai, jo pēc savām fiziskajām īpašībām kūdra un šķelda praktiski neatšķiras.

Turklāt pārvadājums tika veikts, ievērojot pārvadājumu veikšanas pamatprincipus, kā arī netika apdraudēta satiksmes drošība vai apkārtējā vide.

[3.4] Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk arī – CSDD) izsniegtais transportlīdzekļa sertifikāts apliecina, ka transportlīdzekļa sastāvs atbilst MK noteikumiem Nr.48 un to var izmantot smagsvara kravu pārvadājumiem.

Līdz ar to var uzskatīt, ka ar minēto transportlīdzekļu sastāvu var pārvadāt arī kūdru, jo sertifikāta izsniegšanas mērķis ir apliecināt, ka ar konkrēto transportlīdzekli drīkst pārvadāt noteikta svara kravu, bet kravu

veids ir sekundārs jautājums, ja netiek pārvadāta krava ar būtiski atšķirīgām fizikālām īpašībām.

Turklāt MK noteikumi Nr.48 un citi ārējie normatīvie akti nereglamentē prasības transportlīdzeklim, lai ar to varētu pārvadāt kūdru, līdz ar to kūdra ir pārvadājama ar tai faktiski piemērotu transportlīdzekli, ievērojot vispārējos kravu transportēšanas noteikumus.

[3.5] Lēmumā nav sniegts uz normatīvajiem aktiem balstīts viedoklis vai norādīti pretargumenti, kāpēc ar VAS „Latvijas valsts ceļi" izsniegto Lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauju Nr.1-47002/2007 autotransporta līdzekļa faktiskai masai (ar kravu) 52 tonnas nevar pārvadāt kūdru, kuras kopējais svars ir 45790 kg. Līdz ar to nav skaidrs, kāpēc pieteicējs sodīts ar naudas sodu Ls 3000 apmērā par nenotikušu pārkāpumu.

Pieteicēja darbības neatbilst LAPK 9.pantā definētajam, kā arī pieteicējs nevarēja paredzēt, ka VAS „Latvijas valsts ceļi" sagatavotu un izsniegtu derīgu smagsvaru pārvadājumu atļauju atbildētājs neuzskatīs par apliecinājumu tam, ka pieteicējs ar transportlīdzekli VOLVO FH12 drīkst pārvadāt kūdras kravu ar kopējo masu 45790 kg.

[3.6] Sastādot Protokolu, atbildētājs pārkāpa LAPK 248.pantu, jo Protokols tika sastādīts bez pieteicēja pārstāvju klātbūtnes un pieteicējs netika informēts par savām tiesībām un pienākumiem.

LAPK 248.[1]pants paredz protokola sastādīšanu bez juridiskās personas pārstāvju klātbūtnes, ja pastāv objektīvi iemesli, bet nav skaidrs, kāpēc atbildētāja inspektors, sastādot Protokolu, izlēma, ka pastāv objektīvi iemesli, kuru dēļ nav iespējams nodrošināt pārstāvja klātbūtni.

Atbildētājs pat nemēģināja sazināties ar pieteicēju, lai noskaidrotu, vai minētie iemesli pastāv, līdz ar to pieteicējam tika liegtas LAPK 260.pantā paredzētās tiesības.

[4] 2008.gada 12.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteikums ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] No VAS „Latvijas valsts ceļi" izsniegtās Lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļaujas redzams, ka tā izsniegta šķeldas pārvadāšanai, līdz ar to, veicot pārvadājumu, netika ievēroti minētās atļaujas īpašie nosacījumi, jo tika pārvadāta kūdra.

[4.2] Saskaņā ar MK noteikumu Nr.48 23.[1]punktu dalāmu kokmateriālu lielgabarīta un smagsvara kravas pārvadā ar kravas specifikai atbilstošiem specializētiem lielgabarīta un smagsvara transportlīdzekļiem vai to sastāviem, ja ir saņemta attiecīga atļauja un CSDD izsniegts transportlīdzekļa sertifikāts dalāmu kokmateriālu lielgabarīta un smagsvara kravu pārvadāšanai ar specializētajiem lielgabarīta un smagsvara transportlīdzekļiem vai to sastāviem.

Dalāmi kokmateriāli minēto noteikumu izpratnē ir apaļkoki un šķelda, tādējādi pieteicējs ir pārkāpis CSN 208.punkta un 3.pielikuma 8.punkta 8.4. apakšpunkta prasības.

[4.3] Atbildētājs pierādījumus ir novērtējis saskaņā ar LAPK 244.pantu, un pieteicējam uzlikts minimālais sods, kāds paredzēts LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā.

[4.4] Protokols tika sastādīts bez pieteicēja pārstāvju klātbūtnes, pamatojoties uz LAPK 248.^{1}pantu. No lietas materiāliem redzams, ka Protokola kopija un aicinājums uz lietas izskatīšanu pieteicējam ir nosūtīts, tādējādi var uzskatīt, ka pieteicējs ar Protokola saturu un tam pievienoto informāciju par pieteicēja tiesībām un pienākumiem ir iepazinies. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka ir ierobežotas pieteicēja tiesības.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 11.decembra spriedumu SIA „Pūķis 2" pieteikums apmierināts daļēji, proti, Lēmums grozīts daļā par SIA„Pūķis 2" piemēroto sodu, nosakot, ka par LAPK 149.^{4}panta (acīmredzama pārrakstīšanās kļūda, un domāts LAPK 149.^{33}pants) devītajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu SIA „Pūķis 2" ir piemērojams administratīvais naudas sods Ls 1000 apmērā.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[5.1] Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to tiesa vērtēja, kādi pierādījumi apstiprina pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[5.2] Tiesa atsaucās uz LAPK 243.pantu un 272.pantu un atzina, ka par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Protokols, mērījuma čeka izdruka, *A.D.* paskaidrojums par administratīvā pārkāpuma protokolu.

[5.3] Tiesa norādīja, ka CSN ir informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu un ir iekļautas tiesību normas, kas izriet no Padomes 1996.gada 25.jūlija Direktīvas 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos izmērus iekšzemes un starptautiskajos pārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos pārvadājumos.

Atbilstoši CSN 208.punktā cita starp noteiktajam gadījumā, ja kravas automobiļu, kuru pilna masa pārsniedz 3,5 t, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus, atļauja braukšanai pa ceļiem jāsaņem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Savukārt CSN 3.pielikuma „Pieļaujamie transportlīdzekļu (transportlīdzekļu sastāvu) gabarīti (ar kravu vai bez tās), faktiskā masa un ass slodze" 8.4.punkts noteic, ka faktiskā masa transportlīdzekļu sastāviem ar piekabi, kas sastāv no divasu automobiļa un trīsasu vai vairākasu piekabes vai trīsasu automobiļa un divasu vai vairākasu piekabes, pieļaujamā transportlīdzekļa faktiskā masa ir 40 tonnas.

[5.4] Izskatāmajā gadījumā Autotransporta inspekcijai tika uzrādīta lielgabarīta un smagsvara pārvadājuma atļauja Nr.1-47002/2007, no kuras izriet, ka pieteicējam bija tiesības pārvadāt šķeldu (īpašais nosacījums), kuras masa kopā ar transportlīdzekļa masu nepārsniedz 52 tonnas.

Kā izriet no 2007.gada 13.novembrī SIA „Pūķis 2" autovadītāja sniegtā paskaidrojuma Autotransporta inspekcijas vadītājam, autovadītājs vedis kūdru ar šķeldas atļauju.

Tādējādi tiesa secināja, ka pieteicējam vispār nebija atļaujas kūdras vešanai, līdz ar ko uz pieteicēju attiecas CSN 3.pielikuma „Pieļaujamie transportlīdzekļu (transportlīdzekļu sastāvu) gabarīti (ar kravu vai bez tās), faktiskā masa un ass slodze" 8.4.punkts. Savukārt tas nozīmē, ka pieteicējam bija tiesības vest kravu, kas nepārsniedz 40 tonnas.

Veicot pieteicējam piederošā transportlīdzekļa pārbaudi, Autotransporta inspekcija konstatēja, ka transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa sastāda 48 200 kg. Atrēķinot pieļaujamo kļūdu +/- 5%, transportlīdzekļa faktiskā masa sastāda 45 790 kg, līdz ar to atļautā transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa pārsniegta par 5790 kg.

Šādi apstākļi apstiprinās ar Protokolam pievienoto mērījuma čeka izdruku.

No iepriekš konstatētā tiesa secināja, ka pieteicējam nebija noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, kas dotu viņam tiesības pārvadāt kūdru, pārsniedzot CSN 3.pielikuma 8.4.punktā noteikto pieļaujamo svaru – 40 tonnas.

Tādējādi pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu – kravas pārvadāšana bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo faktisko masu no 4 līdz 6 tonnām.

[5.5] Attiecībā uz pieteicēja norādi par to, ka SIA „Pūķis 2" netika uzaicināta uz lietas izskatīšanu, tiesa konstatēja, ka pieteicējam gan pie administratīvā pārkāpuma konstatēšanas, gan apstrīdot Sākotnējo lēmumu, tika dota iespēja izteikt savu viedokli. Paskaidrojumā pieteicēja darbinieks *A.D.* norādīja tikai uz to, ka ar šķeldas atļauju vedis kūdru. Pieteicēja uzklausīšana un viedokļa noskaidrošana bija iespējama visā turpmākajā procesā, bet pieteicējs uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu neieradās.

[5.6] Attiecībā uz pieteicēja viedokli par mērījuma precizitātes apšaubāmību, tiesa norādīja, ka lietā ir svaru pirmreizējās verifikācijas sertifikāta un atbilstības deklarācijas kopija (ar tulkojumu). No minētajiem dokumentiem izriet, ka ražotājs 2007.gada 8.augustā deklarējis, ka svari HAENNI WL-103 atbilst EK tipa novērtēšanas sertifikātā noteiktajam tipam, un apliecinājis atbilstību direktīvas 90/384/EEK un standarta EN45 501 prasībām.

Atbilstoši likuma „Par mērījumu vienotību" 1.panta 7. un 8.punktam tiesa secināja, ka mērierīce - svari HAENNI WL-103 ir pieļaujams

mērīšanas līdzeklis, kura mērījums ir pieļaujams pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā. Pieteicēja izdarītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā izmantotie svari ir paredzēti tieši transportlīdzekļu svēršanai uz ceļiem, un tādēļ tie ir pielāgoti darbībai noteiktos apstākļos. Tiesai nav objektīva pamata apšaubīt HAENNI svaru WL103 mērījuma rezultātu. Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt Protokolā, mērījuma čeka izdrukā un kravu pārvadājumu kontroles aktā nostiprinātās ziņas.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos nav pierādījumu tam, ka svari būtu bijuši uzstādīti nepareizi, tas ir, neatbilstoši normatīvo aktu prasībām. Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir pierādījums (HAENNI portatīvo auto svaru WL 103 mērījuma čeka izdruka) tam, ka svēršanu ir bijis iespējams veikt, mērierīce ir fiksējusi precīzu svaru. Līdz ar to iestādei nav bijis pamata uzskatīt, ka ir nepieciešama atkārtota svēršanas procedūra. Bez tam ir arī atrēķināta iespējamā mērierīces kļūda (+/- 5%), kas ir norādīta HAENNI svaru WL103 lietošanas instrukcijā.

[5.7] LAPK 149.[33]panta devītā daļa (*redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā)* cita starp noteica, ka par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo faktisko masu no 4 līdz 6 tonnām, uzliek naudas sodu kravas pārvadātājam (juridiskajai personai) no Ls 3000 līdz Ls 5000.

Izvērtējot piemēroto sodu, tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatējami.

No Lēmuma pamatojuma redzams, ka pieteicējam ir piemērots minimālais iespējamais sods Ls 3000 apmērā, tādēļ iestādei nav bijis pienākuma norādīt lietderības apsvērumus. Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu, lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs.

[5.8] Vienlaikus tiesa konstatēja, ka uz sprieduma sastādīšanas brīdi ir izmainījies tiesiskais regulējums. Ar 2009.gada 22.janvāra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 9.punktu ir izdarīti grozījumi LAPK 149.[33] pantā, tai skaitā devītajā daļā.

Par pieteicēja pieļauto pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.[33] panta devītajā daļā – par autopārvadājumu veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo faktisko masu no 5 līdz 8 tonnām, uzliek naudas sodu kravas pārvadātājam – no tūkstoš līdz tūkstoš sešsimt latiem.

[5.9] Tiesa ir padota likumam, tādēļ tai ir pienākums ievērot LAPK 8.panta otrās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 9.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2009 10.punktu*).

Atbilstoši LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktam tiesa, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ir tiesīga grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa secināja, ka izskatāmajā gadījumā ir nepieciešams grozīt pieteicējam piemēroto administratīvo naudas sodu no Ls 3000 uz Ls 1000.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 11.decembra spriedumu SIA „Pūķis 2" iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot minēto spriedumu pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[6.1] Kravas faktiskās masas pārbaudes dienā, proti, 2007.gada 13.novembrī, pieteicējs Autotransporta inspekcijai uzrādīja derīgu, spēkā esošu VAS „Latvijas Valsts ceļi" Lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauju Nr.1-47002/2007, kas tam deva tiesības pārvadāt šķeldu (īpašais nosacījums), kuras masa kopā ar transportlīdzekļa masu nepārsniedz 52 tonnas. Tātad krava tika pārvadāta ar noteiktā kārtībā izsniegtu atļauju.

Tādējādi konstatējams, ka pieteicēja rīcībā bija valsts pārvaldes institūcijas dotas principiālas tiesības pārvadāt kravu, kas pārsniedz CSN 3.pielikuma 8.4.punktā noteiktās smaguma pamatnormas. Līdz ar to ir secināms, ka pieteicējs nav pārkāpis noteiktos svara ierobežojumus (kopējā masa svēršanas brīdī 45 790 kg), un no tā izriet, ka pieteicēja saukšana pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{33}panta devītās daļas neatbilst konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāvam.

[6.2] Pieteicējs nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam par to, ka atļauja nav derīga, jo pieteicējs pārvadājis kūdru, norādot, ka atļaujā norādītais, ka tā izsniegta kravu pārvadāšanai ar kopējo masu līdz 52 tonnām, ir viens no atļaujā ietvertajiem nosacījumiem, tāpat, ka tā izsniegta šķeldas pārvadāšanai - arī ir tikai viens no atļaujas nosacījumiem. Fakts, ka nav ievērots nosacījums attiecībā uz pārvadājamās kravas veidu, nenozīmē to, ka automātiski tiek pārkāpts arī cits atļaujas nosacījums, kas attiecas uz kravas pieļaujamo masu. Pieteicēja ieskatā abi minētie nosacījumi ir patstāvīgi nosacījumi, proti, viena nosacījuma neievērošana nenoved pie cita nosacījuma pārkāpuma.

[6.3] Apstāklis, ka persona nav izpildījusi atsevišķus atļaujas nosacījumus, nav pamats automātiski uzskatīt, ka atļauja nav derīga, un saukt personu pie administratīvās atbildības par kravas svara pārsniegšanu pēc LAPK 149.^{33}panta devītās daļas.

[7] Par SIA „Pūķis 2" apelācijas sūdzību atbildētājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst, un uzskata, ka administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi un sods uzlikts

atbilstoši izdarītajam pārkāpumam. Paskaidrojumos norādīti šādi apsvērumi.

[7.1] Atbildētājs norāda, ka likumdevējs, izdodot MK noteikumus Nr.48, ir izvērtējis, kādiem kravu veidiem var tikt izsniegta lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauja ar pieļaujamo transportlīdzekļa faktisko masu 52 tonnas, un konkrēti – dalāmu kokmateriālu pārvadāšanai atļauja izsniedzama tikai apaļkoku vai šķeldas pārvadājumiem. Ņemot vērā iepriekšminēto regulējumu, citiem dalāmu kokmateriālu kravas veidiem (konkrētajā gadījumā – kūdra), izņemot apaļkokus un šķeldu, lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauja netiek izsniegta.

No lietas materiāliem redzams, ka atļauja izsniegta šķeldas pārvadāšanai, līdz ar to konkrētajā gadījumā pieteicējam bija jāievēro CSN 3.pielikuma 8.punkta 8.4.apakšpunkts, proti, transportlīdzekļu sastāviem ar piekabi pieļaujamā faktiskā masa ir 40 tonnas.

[7.2] Lietā nav pierādījumu pieteicēja izteiktajam apgalvojumam un nav pamata uzskatīt, ka svēršana veikta neatbilstošā vietā. Turklāt transportlīdzekļa vadītājs iebildumus par svēršanas vietas izvēli un svēršanas procesu kontroles laikā neizteica. Šādus iebildumus līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē neizteica arī pieteicējs.

[7.3] No lietas materiāliem redzams, ka Protokolā pieļautā kļūda – nenorādot protokola sastādīšanas datumu, nevarēja ietekmēt administratīvā akta rezultātu – Protokolā norādīts veiktās pārbaudes datums, tas ir, 2007.gada 13.novembris, kas nav pretrunā ar mērījuma Nr.137 izdrukā un kravu pārvadājumu kontroles aktā norādīto. Arī kravu pārvadājumu kontroles aktā pieļautā kļūda – nav amatpersonas paraksta – pati par sevi neietekmē pārkāpuma būtību un nevar būt par pamatu administratīvā akta atcelšanai. Turklāt kravu pārvadājumu kontroles akts ir iestādes iekšējs dokuments, kas tiek izmantots iekšējai kontrolei un statistikas pārskatiem.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību.

Uz tiesas sēdi neieradās Autotransporta inspekcijas pārstāvis. 2010.gada 19.oktobrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemts Autotransporta inspekcijas vadītāja iesniegums (lūgums) izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes *(lietas 100.lapa).*

Apgabaltiesa atzina par iespējamu lietu izskatīt bez Autotransporta inspekcijas pārstāvja klātbūtnes, kam neiebilda arī pieteicēja pārstāve.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies pieteicēja pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi administratīvās pārkāpuma lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā grozāms daļā par piemēroto sodu.

[10] Kā to pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[33]panta devītās daļas, kas noteic atbildību par pieļaujamās transportlīdzekļa faktiskās masas pārsniegšanu.

LAPK 286.[15]panta astotā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot blakus sūdzību, atzīst, ka pirmās instances tiesas lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesnesis par blakus sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas vai tiesneša nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pēc analoģijas minētā tiesību norma ir piemērojama, arī izskatot apelācijas sūdzības par pirmās instances tiesas spriedumiem. Turklāt šādas apgabaltiesas tiesības tieši ir iekļautas Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtajā daļā.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams *(sk. šā sprieduma [5.1]-[5.9] punktu),* pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus, spriedumā analizējusi pierādījumus un sniegusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izteiktajai motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa atkārtoti nevērtē pieteicēja apelācijas sūdzības argumentus par apstākļiem, kuriem savu vērtējumu ir sniegusi pirmās instances tiesa savā spriedumā.

Par pārējiem pieteicēja apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] Apgabaltiesa atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka ar šķeldas pārvadāšanai izsniegto atļauju varēja pārvadāt kūdru un ka, pārvadājot kūdru, atļaujas nosacījumi ir ievēroti daļā par pieļaujamo transportlīdzekļa faktisko masu.

Atbilstoši likuma „Par autoceļiem" 15.panta pirmajai daļai, lai nodrošinātu autoceļu saglabāšanu, ir aizliegts, citastarp, izmantot autoceļus tādu transportlīdzekļu un mehānismu pārvietošanai un kravu pārvadāšanai, kas aizliegti ceļu satiksmes noteikumos un Ministru kabineta noteikumos par autoceļu valsts aizsardzību.

Kā pamatoti konstatējusi pirmās instances tiesa, CSN (izskatāmajā gadījumā 3.pielikuma 8.4.apakšpunkts) aizliedz izmantot autoceļus tādu konkrētā tipa transportlīdzekļu pārvietošanai, kuru faktiskā masa pārsniedz 40 tonnas, un šāda ierobežojuma mērķis ir autoceļu saglabāšana.

Gan no CSN 208.punkta, gan no MK noteikumu Nr.48 7.punkta un 8.[1]punkta izriet, ka vispārējā gadījumā lielgabarīta un smagsvara atļaujas

tiek izsniegtas tikai nedalāmas kravas pārvadāšanai. Minētais izskaidrojams ar apstākli, ka nedalāmu kravu nav iespējams sadalīt divās vai vairākās kravās bez neparedzētiem izdevumiem vai bojājuma draudiem.

Savukārt, ņemot vērā, ka jebkuru dalāmu kravu ir iespējams sadalīt un pārvadāt vairākās kravās, tādējādi samazinot autoceļu bojājumu iespēju, šādām kravām smagsvara pārvadājuma atļaujas netiek izsniegtas – tām vienmēr jāatbilst CSN 3.pielikuma prasībām.

Tomēr, ņemot vērā meža nozares īpašo nozīmi valsts tautsaimniecības attīstībā, likumdevējs bija atzinis par iespējamu noteikt divus izņēmumus no vispārējās kārtības, paredzot, ka lielgabarīta un smagsvara kravu pārvadāšanas atļauja tiek izsniegta arī noteiktas kategorijas dalāmai kravai – apaļkoku un šķeldas pārvadāšanai.

Ministru kabineta noteikumu izstrādāšanas gaitā (2002.gada 19.marta noteikumi Nr.120 „Grozījumi Ministru kabineta 2001.gada 6.februāra noteikumos Nr.48 „Noteikumi par lielgabarīta un smagsvara pārvadājumiem") priekšlikumu par šādu kokmateriālu un šķeldas smagsvara un lielgabarīta atļauju izsniegšanu iesniedza Zemkopības ministrija un to atbalstīja Ministru kabinets, uzdodot Satiksmes ministrijai izstrādāt normatīvā akta projektu par tādu dalāmu kokmateriālu kravu pārvadāšanu, kura pārsniedz normālos transportlīdzekļa gabarītus un atļauto masu.

Uz šo brīdi spēkā esošie Ministru kabineta 2010.gada 6.aprīļa noteikumi Nr.343 „Noteikumi par lielgabarīta un smagsvara pārvadājumiem" paredz iespēju saņemt atļauju ne tikai dalāmas kokmateriālu (apaļkoku un šķeldas), bet arī lauksaimniecības produkcijas (graudu, rapša, kartupeļu un svaigpiena) lielgabarīta un smagsvara kravas pārvadāšanai, kā arī dalāmas dolomīta akmens un cementa lielgabarīta un smagsvara kravas pārvadāšanai konkrētā maršrutā. Tomēr arī šobrīd likumdevējs nav paredzējis lielgabarīta un smagsvara kravas pārvadāšanas atļauju izsniegšanu kūdras pārvadāšanai.

Ievērojot minēto, secināms, ka lielgabarīta un smagsvara kravas pārvadāšanas atļauja varēja tikt izsniegta nevis jebkuras kravas pārvadāšanai, bet vienīgi nedalāmas kravas, kā arī konkrētas dalāmas kravas veida – apaļkoku un šķeldas – pārvadāšanai. Pārvadātājam SIA „Pūķis 2", ņemot vērā transportlīdzekļa specifiku, konkrētajā gadījumā bija piešķirta atļauja šķeldas pārvadāšanai, kas īpaši atrunāts atļaujā. Līdz ar to gan no normatīvajiem aktiem, gan no atļaujas nosacījumiem izriet pārvadātāja tiesības pārvadāt noteiktas kategorijas kravu – šķeldu, nepārsniedzot transportlīdzekļa faktisko masu 52 tonnas. Atļauju citu dalāmu kravu pārvadāšanai pārvadātājs tiesiski nevarēja saņemt, un šāda atļauja tam arī netika izsniegta.

No minētā secināms, ka citas (MK noteikumos Nr.48 un atļaujā neminētas) kravas, tostarp, kūdras pārvadāšana, pārsniedzot

transportlīdzekļa faktisko masu 40 tonnas, uzskatāma par šīs kravas pārvadāšanu bez atļaujas.

[12] Pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka sakarā ar izmaiņām LAPK 149.[33] panta devītās daļas sankcijā pieteicējam grozāms piemērotais naudas sods.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 5.punktu, 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Daļēji apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pūķis 2" pieteikumu.

Grozīt Autotransporta inspekcijas vadītāja 2008.gada 14.marta lēmumu Nr.132 par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pūķis 2" (reģ.Nr.LV41202014401) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[33] panta devītās daļas (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA407117) daļā par piemēroto sodu un noteikt naudas sodu Ls 1000 (viens tūkstotis) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	V.Zommere
Tiesneši	*(paraksts)*	M.Birzgalis
	(paraksts)	S.Gintere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere
2010.gada 15.novembrī